

Tämän Taivaan Alla

Kotiteollisuus

Kuun ja auringon
välissä olento on
käärmeen kasvot ja
rippeet enkelin

Sekö minusta
jäljellä enää on
missä olin ja
missä lentelin

Tuuli yltynyt hakkaa naruja lipputankojen
tuuli yltynyt käy yli puiden rankojen

Tämän taivaan alla tuuli puhaltaa
se hakee vertaistaan
ja pieni ihminen ristii kätensä
rukoillakseen
Mutta rukous on vain mutinaa tuulessa
ei sitä kukaan kuule ja
jos jostain joskus löytyy jumala
ei se lapsekseen, kuvakseen
minua tunnista

Unohduksen
sylistä nousee
raudanharmaalle
taivaalle

lintujen parvet
kun tuuli levittää
tomua
yllemme

Pelkään kuolemaa, ei kukaan kulje täällä vetten päällä
pelkään kuolemaa, ja pelkään elää täällä